

Arrest

nr. 350 450 van 15 juli 2026
in de zaak RvV X / VIII

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DE SCHUTTER
Brusselsesteenweg 54
2800 MECHELEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 10 november 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 oktober 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 februari 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 maart 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. DE SCHUTTER en van attaché F. DEWITTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers vingerafdrukken werden op 24 juni 2022 geregistreerd in Riace (IT) in het kader van illegale grensoverschrijding, maar verzoeker reisde door naar België en diende hier op 5 juli 2022 een verzoek om internationale bescherming in waarbij hij zich voordeed als minderjarige.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) trof op 5 oktober 2023 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan op 11 oktober 2023 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Afghaanse nationaliteit en bent u afkomstig uit het dorp Miakhel (district Tagab, provincie Kapisa, Afghanistan). De eerste echtgenoot van uw moeder stierf voor uw geboorte. Uw moeder had met hem één zoon: uw halfbroer K.(...). Verder heeft u drie zussen en drie broers, die allen

dezelfde vader hebben als uzelf. Vijf, acht of tien jaar geleden raakte uw vader verwickeld in een grondconflict met verre neven van hem die in hetzelfde dorp woonden. Dit conflict escaleerde en het kwam tot een vuurgevecht waarbij twee van uw ooms langs vaderskant om het leven kwamen. Vijf of tien maanden later raakte u gewond aan uw hand bij een mijnexplosie. U liep op het moment van de ontploffing achter een tank die behoorde tot een konvooi van de Afghaanse overheid. U werd verzorgd in het ziekenhuis in Nangarhar. Om aan het conflict met de verre neven van uw vader te ontkomen, verhuisde uw hele familie vier of vijf jaar voor de machtsovername naar het dorp Mawlai Khalis Family in de provincie Nangarhar. Uw halfbroer K.(...) werkte in Nangarhar gedurende een jaar of anderhalf jaar voor de lokale politie. Hij werd geraakt door een kogel in zijn linkerbeen en bleef daarna ongeveer acht maanden tot een jaar lang thuis. Nadat zijn been genezen was ging hij als bakker aan de slag voor het commandocentrum van korps 201 van het Afghaanse leger. In die periode kreeg K.(...) een telefoontje van een onbekend nummer waarin hem werd voorgesteld om vergif in het brood van de soldaten te mengen. Hij ging hier niet op in, waarna hij bedreigd werd. Aangezien jullie geen problemen hadden met andere mensen gaat u ervan uit dat het de neven van uw vader waren die uw halfbroer op die manier bedreigden. In de periode van de machtsovername door de taliban is uw broer op een nacht niet meer naar huis gekomen. U vermoedt dat de taliban hem gedood hebben omdat hij voor het Afghaanse leger werkte en omdat de neven van uw vader met wie jullie in conflict lagen goede banden hadden met de taliban. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u dat de taliban u zullen uitschakelen.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer: een kopie van de taskara (Afghaans identiteitsdocument) van uzelf, uw vader en de vader van K.(...); drie foto's van de verwondingen aan uw hand die u opliep bij de bomexplosie; twee foto's van uw buik en been waarop de verwondingen te zien zijn die u opliep bij de bomexplosie; een foto van uw vader en uw halfbroer K.(...); een foto van uzelf en uw halfbroer K.(...); vijf foto's van K.(...) als politieman; een kopie van de legerkaart van uw halfbroer K.(...); een attest van Fedasil waaruit blijkt dat u op 19 september een afspraak heeft bij de arts van uw opvangcentrum om het litteken aan uw hand te laten attesteren en een littekenattest opgemaakt door de arts van Fedasil.

B. Motivering

U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het CGVS stelt evenmin dergelijke noden vast. U verwijst weliswaar in het begin van uw persoonlijk onderhoud naar duizeligheid en hoofdpijn die het gevolg zijn van de explosie waarvan u het slachtoffer was in Afghanistan, maar wist geen van deze te staven met documenten. Daarnaast gaf u zelf aan dat u zich goed genoeg voelde om het persoonlijk onderhoud te laten doorgaan en blijkt nergens uit uw persoonlijk onderhoud dat u in de onmogelijkheid zou zijn geweest de vragen die u gesteld werden te beantwoorden (NPO, p. 3). Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

Er kan geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas op basis van onderstaande elementen:

1) U probeerde het CGVS te misleiden over uw werkelijke leeftijd. U beweerde bij de registratie van uw verzoekom internationale bescherming dat u minderjarig was, maar na controle werd vastgesteld dat u meerderjarig bent. Ook tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS bleef u volhouden minderjarig te zijn geweest toen u uw verzoek om internationale bescherming indiende (NPO, p. 12). Hierdoor komt uw algemene geloofwaardigheid op de helling te staan.

2) U legde herhaaldelijk incoherente en onderling tegenstrijdige verklaringen af over de identiteit van uw halfbroer K.(...). Bij de registratie van uw verzoek om internationale bescherming maakte u op 5 juli 2022 geen gewag van een halfbroer met die naam. U vermeldde daar slechts drie broers en drie zussen (Fiche NBMV). Bij uw gesprek op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) vermeldde u naast deze drie broers en drie zussen ook nog een zus Kir.(...), die ouder was dan u maar overleed in 2011 (DVZ, Verklaring DVZ, 2 maart 2023). Deze twee versies van de feiten zijn op zich compatibel met elkaar. Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS kwam u echter plots met een heel andere versie van uw gezinssamenstelling op de proppen. Plots stelde u dat K.(...) een halfbroer was die eerst als politieman werkte en later als kok voor het Afghaanse leger, en die verdween tijdens de machtsovername (NPO, p. 2). Van een broer of zus met diezelfde naam die overleed in 2011, kon u zich niets herinneren (NPO, p. 6). Uw bewering dat u zowel bij de opmaak van uw fiche NBMV als tijdens uw gesprek bij de DVZ wel degelijk vermeld had dat K.(...) uw halfbroer was, maar dat dit bij beide gelegenheden niet of verkeerd genoteerd werd, is gezien het om twee verschillende gelegenheden gaat bijzonder onwaarschijnlijk (NPO, p. 6 en p. 15).

3) U sprak zichzelf tegen wat de identiteit van de vader van uw halfbroer K.(...) betreft. U stelde immers aanhet begin van het persoonlijk onderhoud dat K.(...)s vader stierf voordat u zelf geboren werd en dat uw moeder na de dood van haar eerste echtgenoot met uw eigen vader huwde (NPO,p. 5). De kopie van de taskara van K.(...)s vader die u neerlegde, bleek echter te zijn afgeleverd in het jaar 2007, i.e. toen uzelf reeds zeven jaar oud was. Geconfronteerd met deze bijkomende tegenstrijdigheid, stelde u hier niets over te kunnen zeggen omdat u de taskara vanuit Afghanistan doorgestuurd kreeg, wat geen bevredigende uitleg is (NPO, p. 16). In combinatie met uw eigen incoherente verklaringen over K.(...), bevestigen uw flagrant tegenstrijdige verklaringen over K.(...)s vader alleen maar dat aan het bestaan van uw halfbroer K.(...) geen enkel geloof gehecht kan worden. Hierdoor kan ook geen geloof gehecht worden aan uw stelling dat u in problemen kwam omdat K.(...) voor de Afghaanse autoriteiten werkte.

4) U legde bijzonder vage verklaringen af over het werk van uw broer K.(...) bij de Afghaanse lokale politie. Ondanks het feit dat u hier tot vier keer toe naar werd gevraagd, kon u geen details geven over de

specifieke taken die uw broer daar moest uitvoeren (NPO, p. 10 en p. 11). Ook over het gevecht waarbij hij gewond raakte aan zijn been kon u niets vertellen (NPO, p. 11).

5) De verklaringen die u aflegde over de verdwijning van uw halfbroer K.(...) stroken niet met de verklaring die u aflegde over de door u neergelegde documenten. U stelde immers herhaaldelijk dat uw broer de door u neergelegde legerbadge nodig had om toegang te krijgen tot de legerbasis (NPO, p. 12 en p. 16). U voegde hieraan toe dat de originele legerkaart bij uw ouders thuis lag en dat zij hiervan een kopie namen die ze naar u opstuurden (NPO, p. 16). Nochtans was uw broer volgens uw verklaringen op de legerbasis toen hij verdween. Er kan dan ook niet begrepen worden hoe het komt dat uw ouders over zijn originele legerbadge beschikken. Hiernaar gevraagd, stelde u dat uw broer de originele kaart thuis bewaarde en een kopie meenam naar het werk, waar ze hem binnenlieten omdat ze hem daar kenden. Deze uitleg slaat nergens op en staat bovendien haaks op uw eerdere verklaring dat het belangrijk was voor K.(...) om de kaart bij te hebben omdat er politie stond die fouilleerde (NPO, p. 12).

6) U legde vage en onderling incoherente verklaringen af over de bedreigingen die uw broer K.(...) ontving toen hij voor het leger werkte. Zo stelde u in eerste instantie dat uw broer bedreigingen kreeg van de neven van uw vader in Tagab (NPO, p. 12). Tot drie keer toe gevraagd om dit te concretiseren, antwoordde u telkens ontwijkend, tot u uiteindelijk aangaf dat uw broer gebeld werd door een onbekend nummer met de vraag om gif te mengen in het brood dat hij bakte (NPO, p. 13). Nog daargelaten dat het bijzonder ongeloofwaardig is dat de taliban deze vraag telefonisch aan uw broer zouden stellen zonder zichzelf als taliban kenbaar te maken, is deze uitleg ook strijdig met uw eerdere verklaring dat de bedreigingen afkomstig waren van de neven van uw vader in Tagab (cf. supra). Hierop gewezen, bleek het plots louter om een vermoeden te gaan, aangezien jullie met niemand anders problemen hadden.

7) U sprak zichzelf flagrant tegen over het moment waarop u en uw familieleden vanuit Kapisa naar Nangarhar verhuisden. Zo stelde u bij de registratie van uw verzoek dat uw familie nog steeds in Kapisa woonde. Tijdens uw interview bij de DVZ stelde u dat u tot 2020 in Kapisa verbleef en dat uw familie één jaar voor de machtsovername naar Nangarhar verhuisde (DVZ, Verklaring DVZ, 2 maart 2023). Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS stelde u dan weer dat jullie reeds vier of vijf jaar voor de machtsovername naar Nangarhar verhuisden (NPO, p. 4). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, ontkende u uw verklaringen bij de DVZ en stelde u dat uw broer na jullie verhuis nog twee en een half jaar voor het leger werkte en een jaar of anderhalf jaar voor de politie, terwijl hij ook nog lange tijd thuisbleef tussenin, waardoor het onmogelijk was dat jullie pas in 2020 naar Nangarhar zouden verhuisd zijn (NPO, p. 15). Deze uitleg verklaart echter niet waarom u bij de DVZ andere verklaringen aflegde.

8) U sprak zichzelf flagrant tegen over de reden waarom u en uw familieleden vanuit Kapisa naar Nangarhar verhuisden. In het begin van uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS stelde u dat uw vader besloot om naar Nangarhar te verhuizen één of twee weken nadat uw ooms bij een vuurgevecht om het leven waren gekomen, en dit omdat uw vaders neven jullie in die weken na de begrafenis herhaaldelijk bedreigden en schoten op de deur van jullie huis (NPO, p. 7). Even later stelde u dan weer dat uw familie pas naar Nangarhar verhuisde nadat u bij een explosie geraakt werd en in het ziekenhuis van Jalalabad terecht kwam (NPO, p. 9). Bovendien stelde u dat deze ontploffing pas plaatsvond enkele maanden nadat uw ooms om het leven kwamen (NPO, p. 14). Deze twee verklaringen zijn onderling niet compatibel. Hierop gewezen, stelde u dat u eerder in het gesprek praatte over de problemen van uw ooms, wat bezwaarlijk als een bevredigende uitleg kan gezien worden (NPO, p. 15).

9) U bleek amper iets te kunnen vertellen over het grondconflict dat aan de basis lag van jullie verhuis uit Kapisanaar Nangarhar. Zo wist u niet hoe lang geleden het conflict precies begon (NPO, p. 7). U herinnerde zich ook slechts twee namen van de meer dan 40 neven die volgens u bij het conflict betrokken zouden geweest zijn (NPO, p. 8). U kon niet zeggen wie van die neven precies degene was die uw ooms doodschoot en u kon zich ook niet herinneren wat de naam was van de neef die bij datzelfde vuurgevecht het leven liet (NPO, p. 14). Nochtans was het volgens uw verklaringen net omdat de neven van uw vader ook iemand verloren hadden in het conflict, dat zij u en uw familie ook na jullie verhuis naar Nangarhar niet met rust lieten (NPO, p. 13 en p. 14).

10) Uit de beschikbare informatie blijkt dat familieleden van personen met bepaalde profielen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. U legde over het profiel van uw halfbroer K.(...) geen geloofwaardige verklaringen af (cf. supra). Evenmin legde u geloofwaardige verklaringen af over het grondconflict waarbij uw familie zou betrokken zijn (cf. supra). Uw familie heeft sinds de machtsovername geen problemen gekend met de taliban (NPO, p. 13). Ook uw oom Matin kende na zijn vlucht naar Kabul geen problemen met de taliban (NPO, p. 14). Uit niets blijkt dat u bij terugkeer naar Afghanistan zou gevisieerd worden door de taliban.

11) De vaststelling dat u in Afghanistan ernstige verwondingen hebt opgelopen aan uw hand en buik, volstaat niet om te concluderen dat u bij de ontploffing die deze verwondingen veroorzaakte persoonlijk gevisieerd werd. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u op het moment van deze ontploffing achter een tank van de Afghaanse overheid wandelde en dat die tank deel uitmaakte van een konvooi. Gevraagd of de ontploffing dan niet eerder tegen het konvooi gericht was dan tegen uw persoon, stelde u dat u van uw burens gehoord had dat de neven van uw vader beweerde hadden dat ze u bij die aanslag persoonlijk gevisieerd hadden. Het gaat hier echter louter om een blote bewering van uw kant. Het is in dit verband ook frappant dat

u deze bomaanslag in eerste instantie vergat te vermelden toen u tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd werd of er behalve het gevecht waarbij uw ooms om het leven kwamen nog andere gewelddadige incidenten hadden plaatsgevonden in het conflict tussen uw dichte familie en uw vaders neven (NPO, p. 8). Uit uw verklaringen kan dan ook allerminst afgeleid worden dat u bij deze bomaanslag persoonlijk gevisieerd werd en dat u bij terugkeer naar Afghanistan het risico loopt om in het vizier van de Taliban te komen.

12) De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard dat bovenstaande vaststellingen erdoor in een anderdaglicht komen te staan. De door u neergelegde kopie van uw taskara strookt niet met de resultaten van het leeftijdsonderzoek, wat ernstig doet twijfelen aan de authenticiteit ervan. Hierdoor dient ook ernstig getwijfeld te worden aan de authenticiteit van de overige door u neergelegde taskara's, wat overigens bevestigd wordt door het feit dat de inhoud van de taskara van de vader van K.(...) niet klopt met uw verklaringen over het moment waarop hij overleed (cf. supra). De door u neergelegde foto's van uzelf met uw vader en uw halfbroer K.(...) en van uw halfbroer K.(...) als werknemer van de lokale politie volstaan evenmin om de geloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. Aan dergelijke documenten kan enkel bewijswaarde worden toegekend indien zij kaderen in een geloofwaardig en aannemelijk relaas, wat hier niet het geval is (cf. supra). U legt bovendien geen taskara van K.(...) neer en toont dus niet aan dat de afgebeelde persoon op de foto's uw halfbroer is. Dat u ernstige verwondingen opgelopen hebt aan uw hand en buik wordt in deze beslissing niet betwist, maar zegt op zich niets over de omstandigheden waarin u deze verwondingen hebt opgelopen (cf. supra).

Omwille van het geheel van bovenstaande redenen kan de vluchtelingenstatus u niet toegekend worden.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan. Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootchalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak

in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Je bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Je laat na het bewijs te leveren dat je specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in het district Tagab of in de provincie Nangarhar. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat jij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie richtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontegenwoordigd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan

Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari_en_de_EUAA_COI_Query_Afghanistan_Major_legislative_security-related_and_humanitarian_developments_van_4_november_2022_beschikbaar_op_https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren. U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen

aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt u zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Verzoekschrift, aanvullende nota's en stukken

2.1. Verzoekschrift

In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 48/3, 48/6 en 57/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

In een eerste middelonderdeel stelt verzoeker dat uit zijn verklaringen blijkt dat hij in Afghanistan vervolging vreest om politieke redenen, enerzijds omwille van een grondconflict, en anderzijds omwille van zijn affiliatie met de voormalige Afghaanse overheid. Op basis van de EUAA Country Guidance van januari 2023 stelt verzoeker dat hij een risicoprofiel heeft.

Zo blijkt uit de EUAA *Country Guidance* dat grondconflicten in beginsel niet onder de vervolgingsgronden vallen, tenzij in uitzonderlijke gevallen, bijvoorbeeld in geval van een link met de taliban, zoals in verzoekers geval.

Het geloofwaardigheidsonderzoek was in zijn geval veel te streng, zo oordeelt verzoeker, en eerder gebaseerd op de intuïtie van de beslissingnemer dan op objectieve methodes. Verzoeker leidt dit af uit het verwijt van de verwerende partij dat hij niet de waarheid heeft verteld over zijn leeftijd, terwijl het algemeen bekend is dat veel Afghanen hun exacte leeftijd niet kennen en dit door onverdachte bronnen wordt bevestigd. Verzoeker zet uiteen dat de leeftijd op de Afghaanse taskara ook een inschatting is die bij benadering gebeurt en hoogstens richtinggevend is. Volgens verzoeker is de meest betrouwbare leeftijd diegene die uit de leeftijdstest naar voor komt omdat deze objectief wordt uitgevoerd. Naar het oordeel van verzoeker is het verschil tussen zijn verklaarde leeftijd en de resultaten van het leeftijdsonderzoek niet *per se* significant of relevant omdat verzoeker naar zijn leeftijd moest gissen en hieruit niet kan worden afgeleid dat hij leugenachtige verklaringen zou hebben afgelegd.

Wat de tegenstrijdige verklaringen betreft over zijn familiesamenstelling, stelt verzoeker dat dit alles te herleiden is tot een vergissing of een misverstand. Verzoeker wijst erop dat hij geen enkel belang heeft om te liegen over een (overleden) familielid, zodat dit niet tegen verzoeker gebruikt kan worden in het kader van de beoordeling van zijn geloofwaardigheid.

Hetzelfde geldt volgens verzoeker voor zijn verklaringen betreffende het overlijden voor zijn geboorte van de vader van K. De verklaringen van verzoeker zouden niet sporen met de neergelegde documenten, maar naar het oordeel van verzoeker is dit weinig relevant bij de beoordeling van de geloofwaardigheid.

Naar aanleiding van verzoekers beperkte kennis over het werk van zijn halfbroer K. bij de Afghaanse politie en het gevecht waarbij zijn broer gewond raakte, oppert verzoeker dat dit een subjectieve interpretatie is omdat hij enkel de informatie kan geven die zijn broer hem had meegedeeld.

Met betrekking tot het gegeven dat verzoeker geen logische verklaring kan aanreiken voor het feit dat de militaire kaart van zijn halfbroer thuis lag, herhaalt verzoeker zijn eerdere stelling dat zijn halfbroer zijn originele kaart niet langer nodig had omdat de bewakers hem intussen kenden.

Wat de tegenstrijdigheid betreft over de identiteit van de personen die zijn halfbroer bedreigden, stelt verzoeker dat de verre neven gelieerd waren aan de taliban. Vervolgens stelt verzoeker dat de verwerende partij haar standpunt niet bewijst dat de talibanleden zich bij de bedreigingen kenbaar zouden moeten maken.

Inzake de vastgestelde tegenstrijdigheid over het tijdstip van de verhuis van de familie van Kapisa naar Nangarhar, dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken één jaar voor de machtsovername situeerde, terwijl hij dit op het CGVS vier of vijf jaar voor de machtsovername situeerde, wijst verzoeker op zijn analfabetisme en zijn moeilijkheden om zich in tijdseenheden uit te drukken. Verzoeker stipt hierbij aan dat hij ook bij de vraag wanneer zijn vader de gronden verkocht, uiteenlopende verklaringen aflegde. Tenslotte wijst verzoeker erop dat hij het incident met zijn hand al zes jaar eerder situeerde.

Verzoeker situeerde de verhuis van Kapisa naar Nangarhar direct na de moord op zijn ooms en een andere keer kort na het moment waarop hij zelf slachtoffer werd van een explosie. Omdat deze feiten zich ondertussen zes jaar geleden afspeelden, heeft hij zich over de precieze chronologie vergist, zo stelt verzoeker.

Wat het verwijt betreft dat hij slechts een beperkte kennis zou hebben over het grondconflict, stelt verzoeker dat hij hierover uitgebreid heeft verteld en dat deze feiten uit zijn kindertijd dateren waardoor van hem niet redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij hierover meer details kan verstrekken.

Verzoeker besluit dat de door de commissaris-generaal ingeroepen elementen niet volstaan om zijn geloofwaardigheid in twijfel te trekken.

In een tweede middelonderdeel voert verzoeker een nieuw asielmotief in, met name zijn homoseksuele geaardheid.

Verzoeker verklaart dat hij in Afghanistan gedurende verschillende jaren een homoseksuele relatie had met J. S., een achterneef. Verzoeker en J. zouden betrappt zijn door een neef van J., waarna J.'s vader zijn zoon hiermee confronteerde. Verzoeker stelt dat J. tegen zijn vader zei dat hij tot seksuele handelingen werd gedwongen, waarna verzoeker hals over kop het land diende te verlaten. Deze feiten vormen de directe aanleiding voor zijn vertrek uit Afghanistan, zo stelt verzoeker. Hij heeft over deze feiten niet gesproken bij de Dienst Vreemdelingenzaken of het CGVS, zo stelt hij, maar dit werd pas na ontvangst van de negatieve beslissing met zijn advocaat besproken. Verzoeker schrijft zijn stilzwijgen toe aan schaamte en vraagt om de

beslissing te vernietigen omdat hij vervolging riskeert omwille van het behoren tot een bepaalde sociale groep zoals bedoeld in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

In een derde middelonderdeel baseert verzoeker zich op verwestering als asielmotief. Verzoeker stelt dat de taliban er, in geval van terugkeer, onvermijdelijk achter zal komen dat hij in het Westen heeft verbleven. Verzoeker stelt dat hij Afghanistan verlaten heeft zonder in het bezit te zijn geweest van een Afghaans paspoort, waardoor hij in geval van terugkeer een nieuw reisdocument zal moeten gebruiken dat in ieder geval, naast zijn vliegtuigticket, zijn verblijf in het Westen zal verraden. Verzoeker stelt dat hij hierdoor een risico loopt.

Daarnaast wijst verzoeker op het rapport van Nansen vzw en enkele andere bronnen waaruit blijkt dat er een verhoogd risico bestaat op vervolging in geval van 'gepercipieerde' verwestering. Verzoeker citeert een aantal voorbeelden en stelt dat jonge Afghanen door hun jarenlange verblijf in het Westen bepaalde waarden en gewoontes internaliseren waardoor zij een 'targeted group' worden voor de taliban. Naast de vervolging door de taliban wijst verzoeker ook op een risico op afwijzing door de eigen gemeenschap. Verzoeker verwijst naar de UNHCR *Eligibility Guidelines* van 2018 en rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) uit 2022 waarin het risico op vervolging omwille van verwestering aan bod komt. Verzoeker somt de risicofactoren op die zijn geval kenmerken:

- Hij is op jonge leeftijd vertrokken en worstelt met zijn homoseksuele geaardheid;
- Hij is ondertussen al enkele jaren uit Afghanistan weg;
- Hij bracht de laatste jaren door in Nangarhar, dat als een conservatieve provincie bekend staat.

Verzoeker haalt de meest recente UNHCR *Guidance Note* aan over Afghanistan en een rapport van Nansen vzw uit 2022 waarin wordt gewezen op het gebrek aan actuele informatie over de algemene situatie in Afghanistan, waardoor niet al te voorbarige beslissingen mogen worden genomen.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/4 en 48/5 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt dat het gebrek aan betrouwbare bronnen ook geldt voor de beoordeling van de algemene veiligheidssituatie in het licht van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoeker wijst op de kritiek van Nansen vzw op de COI Focus uit 2022 en stelt dat er geen deugdelijke analyse gebeurde van de veiligheidssituatie in Nangarhar. Verzoeker betoogt dat deze informatie onvoldoende actueel is en dat de veiligheidssituatie erg volatiel is.

Met betrekking tot de evaluatie van het risico op 'ernstige schade' in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet, wijst verzoeker op de uiterst precare socio-economische toestand die heerst in Afghanistan omwille van de werkloosheid en de voedselonzeekerheid. Verzoeker bekritiseert het standpunt uit de bestreden beslissing dat de slechte socio-economische toestand niet het gevolg is van opzettelijk handelen of nalaten van de taliban. Hierbij wijst verzoeker op het toetsingskader uit de rechtspraak van het EHRM met betrekking tot artikel 3 van het EVRM. Verzoeker is de mening toegedaan dat bepaalde maatregelen van de taliban, zoals de uitsluiting van vrouwen en meisjes uit het openbare leven en het bemoeilijken van het verkrijgen van internationale hulp, bijdragen tot de huidige precare economische situatie. Verzoeker acht de taliban verantwoordelijk voor de huidige crisis. De situatie is volgens hem vergelijkbaar met de situatie in Somalië zoals besproken in het arrest Sufi en Elmi. Verzoeker wijst erop dat hij slechts over een zeer beperkt familiaal netwerk beschikt en dat hij zelf de kostwinner zou moeten worden, hetgeen als terugkeerder bijna onmogelijk is. Verzoeker schat daarom het risico hoog in dat hij in geval van terugkeer naar Afghanistan in een situatie van extreme armoede zal belanden waardoor hem de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet zal moeten worden toegekend.

2.2. Aanvullende nota's

2.2.1. De verwerende partij diende op 23 maart 2026 een aanvullende nota in waarbij de landeninformatie werd *geüpdatet*:

"EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf
EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf
EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/>

[easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf)

EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf

EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024, beschikbaar op

<https://euaa.europa.eu/countryguidance-afghanistan-2024>

EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op

https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio-economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and

Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif_EUAA_Afghanistan_Targeting_of_individuals

EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf

UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan van juni 2023, beschikbaar op <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan>

COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf

EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian

developments van 2 februari 2024, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developments

EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf

EUAA Afghanistan – Country Focus van januari 2026, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2026_01_Afghanistan_COI_Report_Country_Focus.pdf

2.2.2. Op 24 maart 2024 maakte de verzoekende partij een aanvullende nota over aan de Raad waarbij hij aanstipt dat zijn homoseksuele geaardheid een belangrijke indicatie vormt voor een risico op vervolging in geval van terugkeer. In de landeninformatie van het EUAA wordt gesteld dat sedert de machtsovername de LGBTQ+-gemeenschap nog meer in de verdrukking komt.

Vervolgens wijst hij op de littekens aan zijn rechterhand waardoor hij momenteel wordt verstoten door de andere Afghaanse vluchtelingen in het opvangcentrum. Verzoeker stelt dat personen met een fysieke beperking in Afghanistan gestigmatiseerd worden hetgeen in de EUAA *Country Guidance* van 2024 wordt bevestigd.

Vervolgens beweert verzoeker dat hij in Afghanistan vervolgd zal worden om politieke redenen, omdat hij als verwesterd zal worden beschouwd. Uit de neergelegde stukken blijkt, zo stelt verzoeker, dat hij deelneemt aan een theaterproject voor anderstalige deelnemers, dat hij de Nederlandse taal machtig is en thans nog ijverig Nederlandse lessen en lessen maatschappelijke oriëntatie volgt. Verzoeker wijst op zijn blanco strafregister, zijn tewerkstelling en zijn kapsel dat niet conform is aan de traditionele gebruiken in Afghanistan.

Als bijlagen bij zijn aanvullende nota voegt verzoeker attesten van de cognitieve gedragstherapeut R. B. van 2024 waaruit blijkt dat hij over zijn seksuele geaardheid heeft gesproken, zijn inschrijvingsbewijs voor Nederlandse taallessen en lessen maatschappelijke oriëntatie voor het jaar 2025-2026, een uittreksel uit het strafregister, een aanbevelingsbrief van zijn leerkracht, een attest betreffende zijn inspanningen tot economische participatie van de VDAB van 20 februari 2026, een aanbevelingsbrief van mevr. D. V. D. B., een aanbevelingsbrief van mevr. T. G. van 9 maart 2026, een aanbevelingsbrief van mevr. K. B. van 2 maart 2026, een aanbevelingsbrief van mevr. M. T. van 2 februari 2026, medische attesten en foto's betreffende de verwondingen van verzoeker aan zijn rechterhand en de ondergane operaties, tewerkstellingsattesten van uitzendarbeid en loonfiches van de periode 2022-2024 (Aanvullende nota verzoeker, bijlagen 1-12).

3. Volle rechtsmacht

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig

wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.*, Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4. Bewijslastverdeling en beoordelingswijze

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet, die de omzetting vormen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en van artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden waaronder internationale bescherming moet worden verleend, zoals omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, §5 van de vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, §4 van de vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. Onderzoek van het beroep

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. De beslissing van het bestuur dient derhalve te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid er onder meer toe om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 8 februari 2021, nr. 249.746).

5.1. Beoordeling

5.1.1. In een tweede middelonderdeel van zijn verzoekschrift werpt verzoeker voor het eerst op dat hij in zijn land van herkomst jarenlang een homoseksuele relatie zou hebben gehad met zijn achterneef J. S. Toen dit aan het licht kwam, heeft J. S. verklaard dat verzoeker hem tot bepaalde seksuele handelingen had verplicht, waarna verzoeker zijn land zou zijn ontvlucht. Verzoeker zet uiteen dat hij zich schaamde om hierover te praten in het kader van zijn asielrelaas omdat in de samenleving waarin hij opgroeide homoseksualiteit volstrekt onbespreekbaar is. In dit verband verwijst verzoeker naar de bijlagen bij zijn aanvullende nota, waarbij in het verslag van dr. R. B. van 17 oktober 2024 melding wordt gemaakt van grote angst in geval van terugkeer naar Afghanistan omwille van de geaardheid (Aanvullende nota verzoeker, 24 maart 2026, bijlage 1).

5.1.2. De raadsman van verzoeker geeft ter terechtzitting toe dat er weinig concrete 'bewijzen' zijn van de seksuele geaardheid van zijn cliënt en dat dit omwille van schaamte gevoelig ligt. De raadsman gaf aan dat zijn cliënt slechts na ontvangst van de weigeringsbeslissing dit nieuwe asielmotief naar voor bracht. Verzoeker zou zijn homoseksualiteit niet openlijk beleven, maar zou heimelijk afspreken op snelwegparkings en op die manier (homo-)seksuele betrekkingen hebben, zodat dit niet uitlekt naar de rest van de Afghaanse gemeenschap. De raadsman wijst er voorts op dat het moeilijk is om concrete bewijzen aan te leveren van de homoseksuele gerichtheid van zijn cliënt.

5.1.3. Uit de beschikbare landeninformatie, waarnaar door de partijen wordt verwezen (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, mei 2024, pp. 86-88), blijkt dat in hoofde van personen die behoren tot de LGBTQI+-gemeenschap in Afghanistan over het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Uit de *Country Guidance* blijkt dat personen uit de LGBTQI+-gemeenschap in Afghanistan worden vervolgd omdat zij behoren tot een (als afwijkend gepercipieerde) specifieke sociale groep of worden aanzien als personen die religieuze normen overschrijden. Homoseksuele relaties werden trouwens door de *de facto*-talibanregering in Afghanistan bij wet verboden. LGBTQI+-personen en individuen die opkomen voor hun rechten riskeren makkelijk onder de negatieve aandacht van de taliban te komen, hetgeen kan leiden tot arrestaties, folteringen en zelfs buitengerechtelijke executies. Bijgevolg geeft een homoseksuele gerichtheid van een Afghaans onderdaan, indien deze aannemelijk wordt geacht en wordt veruitwendigd, in beginsel aanleiding tot het verlenen van internationale bescherming.

5.1.4. Het onderzoek ter terechtzitting is beperkt en laat de Raad niet toe de waarachtigheid van de verklaringen van verzoeker over zijn seksuele oriëntatie te beoordelen.

5.1.5. De verwerende partij heeft geen nota met opmerkingen neergelegd en de aanvullende nota van de verwerende partij van 23 maart 2026 bevat geen repliek op deze nieuwe asielmotieven.

Ter terechtzitting betoogt de vertegenwoordigster van het Commissariaat-generaal dat het asielmotief met betrekking tot de seksuele geaardheid van verzoeker laattijdig wordt opgeworpen en dat er geen bewijs is van enige homoseksuele relatie, waardoor dit asielmotief volgens haar niet kan worden aanvaard.

De Raad merkt op dat het enkele gegeven dat verzoeker zijn seksuele geaardheid slechts in het kader van de beroepsprocedure naar voor brengt twijfels doet rijzen, maar betekent *ipso facto* niet dat aan dit motief geen enkel geloof kan worden gehecht.

5.1.6. Gelet op het gegeven dat de Raad niet de nodige onderzoeksbevoegdheid heeft en de beperkingen van het onderzoek ter terechtzitting, ontbreekt het hem heden aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet.

6. Besluit

De bestreden beslissing dient te worden vernietigd en het verzoek om internationale bescherming moet het voorwerp uitmaken van een nieuw onderzoek.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 5 oktober 2023, wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien juli tweeduizend zesentwintig door:

F. TAMBORIJN,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERKIMPEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN